

Colliebladet

Medlemstidning för Svenska Collieklubben Nr 3- 2012

ÅRSMÖTET 2012

HP- och VP-vinnare
Bilder på vinnarna

AKTIVITETER

Allt som händer i ditt lokalområde

SKK-KONFERENS

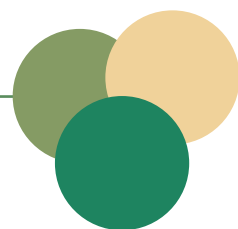
Rapport från konferensen

FRISKA HUNDAR

Bra att veta om föda

SÖKTRÄNING

Lär hunden söka efter människor

s 2	Innehållsförteckning
s 3	Ordförandens rader
s 4	Information från styrelsen
s 6-9	Aktiviteter i lokalområden
s 11	I backspegeln
s 12	Projekt Mentalt sund collie
s 13-14	Rapport från SCK:s årsmöte
s 14-16	Frisk hund
s 17-20	HP- och VP-vinnare samt Rolex minne
s 21	Ny tjänstehund
s 22-25	Sökträning
s 26-27	Referat från SKK-konferens
s 27	Kelly och Mumlan

Colliebladet nr 1/2012, årgång 45

Upplaga 1000

Utkommer under 2012 med totalt 5 nummer:

Utgivning	Manusstopp	Utgivningsdag
Nr 1	1 feb	ca 15 mars
Nr 2	-	ca 25 mars
Nr 3	1 april	ca 15 maj
Nr 4	1 juni	ca 15 augusti
Nr 5	15 oktober	ca 15 december

Ansvarig utgivare: Margaretha Carlsson
Betalning av annonser, vinnarbilder samt medlemskap:
pg 71 67 45-5 Svenska Collieklubben.

Artikelförfattare är till fullo ansvariga för inlämnade uppgifter.
Redaktionen svarar ej för insänt, ej beställt material.

Prenumerationspris

Inom Sverige prenumererar man på Colliebladet genom att bli medlem i Svenska Collieklubben.

Utlandsboende och företag, 400:-

Betalas på IBAN:

SE58 9500 0099 6042 0716 7455 BIC NDEASESS

Annonspriser 2012

Medlemsannonser

Helsida A4 färg	800:-
1/2 sida i färg	500:-
1/3 sida i färg	350:-
1/4 sida i färg	250:-

Kommersiella annonser

Helsida A4 färg	1500:-
1/2 sida i färg	1000:-
1/3 sida i färg	800:-
1/4 sida i färg	600:-

Vid utebliven tidning, kontakta redaktionen:

colliebladet@svenskacollieklubben.se
eller ring 070-651 00 34

Tryckeri:

Paar OÜ
Ilmatsalu 3-G
51014 Tartu
Estland
www.paar.ee

Nytt år och nya möjligheter. Vintern börjar släppa sitt grepp och vi har soliga dagar att se fram emot.

Årets lo-konferens har avverkats på ett kallt Kydingeholm. Det känns som det är ett av de viktigaste mötena vi har i vår klubb och i år var dessutom alla lokalområden representerade. På få dagar skall ett komprimerat program gås igenom. I år hade vi en egen kock med oss som serverade god mat till oss alla. Tack Harry, du kommer att vara självskriven i fortsättningen.

Många goda idéer och synpunkter om kommande verksamheter diskuterades. Man skulle önska att vi kunde ha en sådan konferens varje år. För oss i styrelsen är det viktigt att få in synpunkter från er i landet om vårt arbete och vad ni känner är viktigt för er del.

Nu när ni håller årets första collieblad i handen, så finns det redan på hemsidan en ny länk där mentalindex presenteras och där du nu kan hitta de olika indexlistorna. Har ni funderingar eller frågor så maila in dem så skall vi hjälpa er med svaren.

Det här unika verktyget som vi har fått möjlighet att använda oss av hoppas jag skall kunna ge både kommande valpköpare och uppfödare en så pass bra

information, om vad den kommande kullen kommer att få för grundförut-sättningar för att utvecklas till en trygg, stabil individ, som kommer att vara till glädje för sin ägare och bidra till att colliens mentalitet utvecklas i en positiv riktning.

Givetvis så finns det fler parametrar att ta hänsyn till i avel, men de uppgifterna finns redan på SKKs hunddata. Mentalindex är något unikt som vi blir först att börja jobba med.

Det kommande året 2012 kommer att för bli ett provår för mentalindexet. Vi kommer att få möjlighet att göra ännu djupare analyser och göra förändringar över tid avseende hur indexen skall presenteras och användas. Målet är att indexen så småningom läggs in på SKKs avelsdata.

Listorna som presenteras idag är PDF-filer. Vi arbetar med att försöka få dem i ett format som går lättare att göra sökningar i.

Äntligen har Collieägarutbildningen blivit klar och en hel del lokalområden har redan kurser på gång. Mellersta Norra var först ut med Juridiken, se artikel här i tidningen. Tveka inte att anmäla er på kommande utbildningar runt om i landet. På hemsidan finns en

direktlänk på startsidan som heter Collieägarutbildning och där hittar du kommande kurser runt om i landet.

Vill även hälsa nya medlemmar i klubben välkomna! Om du inte är medlem men vill ha ett eget Collieblad - gå in på hemsidan och anmäl dig.

Lycka till mer era hundar och planer för 2012

Meta Carlsson

LETAR DU VALP?

SCK:s Valphänvisning hittar du på vår hemsida. Listan uppdateras ständigt och de kullar som finns där har föräldrar som uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Kraven innefattar hälsa, mentalitet samt exteriör, läs mer på vår hemsida.

Här hittar du aktuella kullar:

www.svenskacollieklubben.se/valphanvisning.htm

Du som letar valp, kontakta någon av följande:

Anita Braxenholm

Slottsvägen 24

861 34 Timrå

060-57 25 07, anita.braxenholm@telia.com

Gunilla Hagander

Ulvsvik 2490

047 92 Grödinge

08-53 02 70 00

Lena Hjärtfors

Rullstensvägen 13

360 50 Lessebo

0478-108 25

SBKs Kongress 2012

Hålls i Stockholm i maj.

SBKs RAS/RUS konferens

Hålls i Stockholm i april.

Nyheter på hemsidan

Collieägarutbildningen har en egen sida med aktuella utbildningar.

Rasspecialerna hittar du både i aktivitetskalendern men även via länk från startsidan. Nyhet är att det finns skrivbara PDF-filer för anmälan.

Observera även de nya avgifterna för utställning.

Via information från styrelsen finns en ny sida med info från vårt utskott – utskottet för avel & hälsa.

Ungdomsgrupp i SCK

Styrelsen arbetar med att sätta samman en arbetsgrupp bestående av ungdomar i klubben. Viktigt att de också finns med i organisationen och att ta vara på deras åsikter

Våra unga collieägare är framtiden!

Extranummer av Colliebladet

2012 – ett mentalnummer

Tidningen kommer ut precis innan årsmötet.

SCK på facebook

SCK har en egen sida på facebook, sidan administreras av Jenny Johnsson och vår ordförande. Där kan man snabbt lägga ut information om olika aktiviteter i lokalområdena. Gruppen har snart 400 medlemmar.

Erbjudande till nya collieägare

Styrelsen har beslutat att erbjuda collieägare ett gratis nummer av colliebladet, dels för att via tidningen kunna bekanta sig med SCK och förhoppningsvis tycka det är så intressant att de sedan vill bli medlemmar. Du hittar erbjudandet på startsidan på hemsidan.

Collieshopen...

har nu nya produkter att beställa.

SBK Tävling

Skall du ut och tävla i lydnad, bruks, agility eller rallylydnad måste du registrera

dig på SBK Tävling.

Här både anmäler du dig, betalar, får ditt PM till tävlingen.

Arrangörerna redovisar även resultat- en via denna applikation.

Mer info hittar du på SBKs hemsidan genom att klicka på SBK Tävling.

Collie-SM i Ystad

Fredag 6 juli till söndag 8 juli är det dags för årets höjdpunkt för Colliefolk. Kom och tävla eller för att umgås och se på alla duktiga ekipage.

Ögonlysningsresultat – valphänsyningskrav

SCK har av SKK fått konfirmerat beslut 2010, protokoll 4 § 60c gällande ögonlysning.

SKK har bekräftat att det är det senaste registrerade resultatet som gäller. Alla resultat ligger dock kvar på hundedatan. Vill man ta bort ett resultat så finns förklaring om hur man gör det på sidan 28 på följande länk: www.skk.se/Global/Dokument/Uppfodning/avel-a5.pdf

Kennelregistret

har inte ändrats vad gäller de olika kraven för att finns med på olika listor. Men ett förtydligande har skett: Listan som innan hette ”Just nu inte är aktiv” har ändrats till ”Ej reg. Kull”.

På denna lista ligger egentligen bara de uppfödare som ännu inte har registrerat någon kull. Tiken kan vara paraden men valparna är ännu inte födda. Först när kullen har registrerats flyttas den över till rätt lista.

STYRELSEN 2011

Ordförande

Margaretha Carlsson
Åsen 138, 860 41 Liden
0692-100 80, 070-651 00 34
fancymore@swipnet.se

Vice Ordförande

Jan Klerung
jan.klerung@gmail.com

Kassör

Vakant

Sekreterare

Kirsten Wretstrand
kirsten.wretstrand@danielson-dosk.se

Ledamot/medlemsfrågor

Ingela Pettersson
ingela@zting.se

Ledamot/protokollsekreterare

Maria Nyman
maria.nyman@edu.kalix.se

Ledamot

Elisabeth Bauer
elisabeth.bauer@ystad.nu

Suppleant

Monica Johansson
mironik@anyware.nu

Suppleant

Anita Braxenholm
anita.braxenholm@telia.com

Revisorer

Anders Mähler
Britt Eliasson

Revisorssuppleanter

Cecilia Bjärsér
Britt-Marie Elbe

RASKOMPENDIUM

Beställ den genom att betala in 224 sek (inluderar porto) på PG 716745-5 (Svenska Collieklubben).

På betalningen anger du: följande: "komp", ditt namn och adress samt hur många exemplar du vill köpa.

När vi har registrerat din betalning skickas beställningen.

Välkommen att beställa!

KONTAKTPERSONER - Lokalområden

På www.svenskacollieklubben.se finns länkar till alla lokalområdets hemsidor.

Om du undrar om något i ditt lokalområde, önskar någon aktivitet eller bara vill träffa lite colliefolk, tveka inte att ta kontakt!

Norrbottnen

Piteå: Gunilla Nyberg, 0911-302 17

Umeå: Johan Nilsson, karljohan.nilsson@hotmail.se

Umeå: Jenny Marklund, jeymad73@yahoo.se

Gällivare: Helen Rantapää, 076-142 14 72

Mellersta Norra

Dag Gagner, dag.gagner@telia.com

Heléne Eliasson, heliasson@telia.com

Meta Carlsson, fancymore@swipnet.se

Yvonne Westberg, yvonne.westberg@harnosand.org

Anita Braxenholm, anita.braxenholm@telia.com

AnnCharlotte Sandelin Jonsson

Ann-Charlotte.SandelinJonsson@svenskakyrkan.se

Norra Svealand

Dalarna: Emma Hult, emmahult@msn.com

Dalarna: Maria Johansson,

maria.johansson46@comhem.se

Dalarna: Yvonne Ericsson, yericsson@telia.com

Enköping: Karin Dahlbom, khdahlbom@telia.com

Uppsala: Frida Öhlund, frida_ohlund@hotmail.com

Älvkarleby: Tarja Hejda, tarjaheijda@hotmail.com

Skutskär: Cathrine Broeng, cathiline@hotmail.com

Östra

Sören Stolt, soren.stolt@bredband.net

Elisabeth Landfors, elisabeth@fornborgen.se

Mia Pettersson, mar_pet@telia.com

Elisabeth Lindström, lindstrom.elisabeth@tele2.se

Gotland: Lena Sandström,

lenasandstrom59@hotmail.com

Södra Svealand

Marie-Louise Muhr (MH) muhr.jungenas@comhem.se

Marie Edlund, marieed@telia.com

Närke: Ann Karlsson, ann.u.karlsson@gmail.com

Västmanland: Jennifer Schiller, jenniferschiller@live.se

Värmland: Mona Johansson,

skorphuset@hotmail.com

Västra

Västra: Margareta Hawkins,

Tel 0340-65 19 64

lolo.hawkins@telia.com

Nordvästra: Carina Näslund Persson

Tel 0737-314076

carina.pn@hotmail.com

Sydöstra

Västra delen: Britt-Marie Elbe, unilines@gislaved.net

Östra delen: Wanda Forsberg, w.forsberg@telia.com

Norra delen: Jenny Jonsson, antiloop8@hotmail.com

Södra

Ingela Pettersson, ingela@zting.se

Halland: Ann-Christin Johnsson,

ann-christin.johnsson@scksodra-lo.se

Nordväst: Camilla Nilsson, vimsanyran@gmail.com

Nordöst: Jeanette Hansson, bizzan1999@yahoo.se

Söder: Bettan Bauer, elisabeth.bauer@ystad.nu

För hemsidadresser till lokalområdena, gå in på www.svenskacollieklubben.se och välj lokalområden.

Norrbotten

13 juli - Kvällsutställning i Piteå.

Domare: Francisco Rodriguez, Spanien.
Annons i CB Nr 1 samt på hemsidan.

Mellersta Norra

25-27 maj – Träningsläger på Albacken för medlemmar i Svenska collielubben.

Plats: Albackens Jakt & Fiske Camp

Pris: 1300 kr, Enkelrumstillägg 400 kr

Nybörjarspår, uppletande och budföring eller
brukslydnad.

Anmälan till e-post:

anita.braxenholm@telia.com

tel: 060-57 25 07

Betalning läger till pg 410 72 49-7. Ange ditt namn
samt läger.

12 aug - Collieägarutbildning i Timrå

Denna gång blir det anatomi. Läs mer på hemsidan.

Anmälan till e-post:

anita.braxenholm@telia.com

Det kommer också att anordnas ett antal MH:n
under 2012. Gå in på vår hemsida för mer info.

Norra Svealand

Utbildning av spöken

I april 2012 utbildades 4 stycken nya B-figgar för MH
i Norra Svealands LO. Utbildningen pågick under 2
dagar och genomfördes i Upplandsdistriktets regi.

Den första dagen hade vi teori och den andra da-
gen byggde vi bana och alla momenten provades av
samtliga deltagare.

Nu finns alltså papper på ytterligare 4 licensierade
spöken i lokalområdet.

Det kommer också att anordnas ett antal MH:n un-
der 2012. Gå in på vår hemsida för mer info.

Södra Svealand

10 mars – Collieträff med TEMA SPÅR

Årets första collieträff och på programmet stod
det tema SPÅR. Visst var det ett osäkert kort att
annonsera ut en spårträff så tidigt på året - risken
för snö var förstås överhängande, särskilt med de
senaste åren i färskt minne. Som tur var klarade vi
oss utan snö, men dessvärre var det rejält kallt och
blåsigt istället.

Vi var många - elva förare, elva collies och en flat-
coated retriever. Alla nivåer fanns representerade,
från de som provade på sitt allra första spår till
tävlande i elitklass. Som vanligt när man är många
vill tiden inte riktigt räcka till, och målsättningen att
se de flesta arbeta i spåret visade sig vara alldeles
för högt satt. I den hårda blåsten var det flera av
hundarna som fick svårt, men när dagen var slut var
nog de flesta nöjda, och hundarna trötta.

Det var sannerligen inte lätt att få så många på en
och samma bild att titta åt samma håll, men våra
fotografer gjorde sitt bästa.

9 april - Collieträff - rallylydnad

Annandag påsk bjöd på ett råkallt väder och regnet hängde i luften, men vad gjorde det oss? Vi var ett gäng som träffades på Örebro Hundsällskap BK för att prova på rallylydnad. Ann Karlsson, nyutexaminerad instruktör, hade gjort banor med varierande svårighetsgrad till oss. Dessutom kom hon med goda råd och tips. Vi fick också tillfälle att imponeras av hennes och Moas uppvisning av hur det hela ska gå till.

Rallylydnad är verkligen något för alla. Det spelade ingen roll vilka förkunskaper man hade. Alla kunde prova på att gå igenom de olika banorna, med mer eller mindre lyckat resultat :)

Tack Ann, för en otroligt trevlig dag.

Nu hoppas vi på lika stor uppslutning på våra nästkommande träffar. Mer information om dessa kan man hitta i kalendern på lokalområdets hemsida: www.sck-sslo.hundpoolen.se

Erica Svensson

Västra

21 april - Prova-på-dag i Boråstrakten

1 juli - Officiell utställning i Borås.

Annons finns i CB Nr 1 samt på hemsidan.

22-23 september - Lydnadsläger på Tånga Hed i Vårgårda. Annons finns i CB Nr 1 samt på hemsidan.

Det kommer också att anordnas ett antal MH:n under 2012, gå in på vår hemsida för mer info. Vi har även för avsikt att starta Collieägarutbildningen nu i höst. Intresseanmälan till xxxxxxxx /???

Sydöstra

14 april - Bruksträning i Lessebo

Vi var ett härligt gäng som samlades lördag morgon i Lessebo. Allt från norra Småland till Blekinge och Skåne(!). Vi började dagen med att lägga spår. Efter att vi fikar och pratat collie så gick vi ut spårerna. Alla verkade nöjda efter vad deras hundar presterat i terrängen.

Fika är ett väldigt viktigt moment på våra träffar. Det är så vi stiftar nya bekantskaper och hjälper varandra utifrån olika erfarenheter och kunskaper. Under tiden som husse/matte fikade fick hundarna vila inför sök.

Alla hundar var inte med vid sök men de som var med var otroligt duktiga.

Vi avslutade på eftermiddagen med uppletande. Uppletande är något som hundarna tycker är jättekul. De allra flesta hundarna var taggade men man började även ana viss trötthet hos både hundar o ägare. Denna aktivitet återkommer den 2 september igen. Då är alla återigen välkomna, nybörjare som erfarna. Tack till Lena Hjærtfors och Sonny Bäckman!

4 aug - Utställning i Oskarshamn med officiellt lydnadsprov alla klasser. Domare: Micael Johansson.

Södra

10 mars - Rallyträning i Åstorp

I år gjorde vi om det igen! Vi hyrde boulehallen i Åstorp och bjöd in alla colliefantaster som ville testa / träna rallylydnad.

Vi blev ett tiotal ekipage som tränade och hjälptes åt bland de olika skyltarna. Under fem timmar hann vi med att köra flera stycken rundor – träna utanför banan och naturligtvis fika tillsammans.

Jättekul att flera nya medlemmar kom på vår rallyträff. Dessutom har i skrivandets stund – redan någon debuterat i nybörjarklass med fina resultat. Lycka till alla med er rallyträning och tävling framöver!
/Ingela Pettersson

14 april – Colliepicknick i Halmstad

På lördagen träffades vi ett gäng collieägare för att gå en bit på Prins Bertils stig i Halmstad. Dagen bjöd på perfekt promenadväder; sol, friska vindar men varken regn eller snö. Aprilvädret har ju annars varit synnerligen lynnigt! Prins Bertils stig är ganska populär och vi mötte joggare, vandrare, hundägare, cyklister och fick en och annan kommentar om vårt colliegång! Det är ju perfekt störningsträning att ge sig ut på såna här promenader och jag måste säga att våra fyrfota vänner skötte sig med den äran! Var och en hade matsäck med sig som smakade gott på stranden vid Vita Bandet.

Innan vi skiljdes åt kom vi överens om att detta nog inte är den sista Hallandsaktiviteten, nej det här gav mersmak!

Anki

Collie-SM på Ystad BK 6-8 juli

Hemsidan är uppdaterad med bl.a. uppgifter om hur och vart man anmäler samt betalar.

Sen kanske det blir en prova-på-vallning till samt ev. en spårträff i Lundaområdet. Läs mer på vår hemsida!
Ingela Pettersson

26 mars och 11 mars – Collieägarutbildning
Juridik

21 april - Collieägarutbildning Beteende

För mer info om aktiviteter:
www.svenskacollieklubben.se

Vad vore en tävling utan priser?

Vi har priser till alla tävlingar

Tel. 0479-100 70 - WWW.INTERNERSILVI.SE

Vad vore en förening utan kläder?

Vi arbetar med företag, föreningar
och privatpersoner
för att framställa t-shirts
och tröjor med tryck
för profilering och kampanjer.

Tel. 0479-100 70
www.deed.se
info@deed.se

DEED

A taste of Sweden

Förmånliga
uppfödavillkor!

Bozita Robur.

Ökad funktion - ökad prestation!

Bozita Robur är ett svenskt superpremiumfoder med naturliga råvaror av högsta kvalitet och smaklighet. Alla råvaror i Bozita Robur fyller en funktion och har i enlighet med senaste forskning omsorgsfullt valts ut och testats - allt för att naturligt stärka kroppens egna funktioner.

Nya Bozita Robur innehåller dessutom SPC - patenterad specialprocessad havre som är optimal för känslig mage och som genom att kontrollera vätskebalansen höjer prestationsförmågan.

- Hög andel svenskt färskt kött såsom kyckling, lamm, älg och skandinavisk färsk lax för bästa smaklighet och smältbarhet.
- Ris och majs ger en glutenfri hundmat.
- Med MacroGard® som stärker hundens immunförsvär.
- Kompletta antioxidanter med vitamin C & E + selen.
- Glukosamin & Kondroitinsulfat i 6 av 8 st sorter.

BOZITA
ROBUR
The Functional Dog Food

Bra mat från
Lantmännen

Läs mer på www.bozita.com eller kontakta oss på 0322-666502 eller 0322-666522.

www.bozita.com

I backspegeln...

av Maria Johansson

Efter att ha städat ur ett förråd hittade jag något som jag glömt att jag hade. För flera år sedan fick jag en massa gamla Hundsport eller Svenska kennelklubbens tidskrift som den hette då. Min faster hade fyndat dom på en loppis. Då brydde jag mig inte om att se efter så noga vad jag hade fått. Men denna gång kollade jag lite bättre och upptäckte vilka rariteter jag faktiskt har. De äldsta tidskrifterna är från 1893! I samlingen finns de flesta nummer från 1893-1902, ett nr från 1918 och sedan komplett från 1927-1935.

Det har varit riktigt underhållande att bläddra igenom dom. Tänk att få en insyn i hur man såg på hunden då. Artiklarna handlade även då om olika raser, hälsa, sjukdomar, uppfostran, dressyr, avel, utställningar osv.

Om pälsvård går att läsa följande: "Att tvätta en långhårig hund, som man vill t.ex. utställa, är icke att tillråda. Vattnet har en allt annat än nyttig inverkan på hårets beskaffenhet, åtminstone hos så långhåriga hundar som t.ex. en collie."

Och Paris Hilton, hon var verkligen inte först. För vad sägs om följande:

"Högsta modet i Paris, med afseende på hundar inom damvärlden är att uppträda antingen med bruna taxar eller med en dvärgbulldogg. Det mest eleganta anses vara att föra ett par bruna taxar med silfverkoppel i silfverhalsband och därtill på promenaden vara klädd i en chokladbrun klädning af samma färgnyans som hundarnas. Naturligtvis hör härtill också parasoll med silfverhandtag och bruna handskar med silfverarmband utanpå dessa. Äfven de små dvärgbulldoggarna med de stora uppstående öronen äro mycket på modet. Ägarinnan till en svart eller grågul dylik bär naturligtvis en dräkt af motsvarande färg. Hundarna äro klädda i ett täck, schabrak, af samma sorts tyg som härskarinnans toilet och ofta i det venstra hörnet prydt med en guldstickad krona." Det ni, var modet a la 1902!

Hittade lite om dressyr, man skulle varken vara för hård eller tramsig. Tips fanns på hur man tränar in momenten linförighet, platsliggning inkallning, apportering, plankhopp mm. En del av metoderna gäller än idag. Men mycket kan vi lämna till dåtiden. Även om man skulle berömma hunden när den gjorde rätt, så visst var det hårda metoder om den gjorde fel.

Om man t.ex. hade en hund som ville jaga efter cyklister fanns tipset att ta hjälp av en vän. Man tog med sig hunden ut och den skulle vara lös. När vännen cyklade förbi och om hunden gjorde utfall så skulle hunden kopplas och vännen tog med sig hunden samtidigt som denne ledde cykeln. För att sedan vid tillfälle kasta cykeln på hunden. Detta skulle upprepas tills hunden fick avsky för cyklar.

Hade man istället problem med att hunden jagade bilar så skulle man se till "att den fick en omild törn av en förbi-passerande automobil. Låt hunden därefter en längre stund krypa runt bilen under det man ideligen återupprepar Fyy!" Inga trevliga metoder precis!

Ur bildarkivet:

Ch. Southport Perfection

Han hette tidigare Parbold Perfection och såldes 1895 för 1,005 pund och anses för en af de mest framstående representanterna för sin ras i England. (A.P.Hamilton)

Arraks Original Jacka

Designad tillsammans med brukshundfolk

Ger utövaren den bästa förutsättningen för att hålla sig varm och torr
Men även för att bekvämt utöva hundsport och andra utomhusaktiviteter

DOLD REGNTÄT HUVA I KRAGEN, MED SKÄRM.
EXTRA STOR OCH HÖG KRAGE MED INSIDA I MICROFLEECE.

RYGGPARTIET HAR EXTRA RYGGKOK SOM ÄR ÖPPNINGSBART I NEDERKANT SAMT RYGGREFLEX.

UPP- OCH NERVIKBARA ÄRMREFLEXER.
3M REFLEXER FRAMFRONT SAMT PÅ ÄRMENS KARBORRESTÄNGNING.
ÄRMFICKA MED DRAGKEDJA.
KARBORRE FÖR FLEXIBEL ÄRMSTRÄCKNING

DUBBEL FRONTPLACKET
TÄCKER DRAGKEDJAN SAMT SYDD AVRINNINGSKANAL PÅ INSIDAN.
EXTRA DRAGKEDJEÖPPNING VID ARMHÅLA FÖR BÄSTA VENTILATION. ELASTISK STRING I BÅDE MIDJA OCH NEDERKANT AV JACKAN.

DOLD MOBILTELEFONFICKA.
FYRA BRÖSTFICKOR, 2 MED DRAGKEDJA OCH 2 MED FICKPÅSE I MICROFLEECE FÖR SKÖNT VILOLÅGE FÖR HÄNDERNA.
TVÅ RYMPLIGA UTANPÅLIGGANDE BÄLGANDE FRONTFICKOR DEN ENA 3 I 1.

VARJE FICKA HAR TRE FICKFUNKTIONER:
EN ENKEL FRONTFICKA MED COVERLAP.
EN FICKA MED DRAGKEDJA SAMT EN INNERFICKA INUTI DEN ANDRA MED KARBORREFÄSTE VILKET GÖR DENNA FICKA URTAGBAR OCH TVÄTTBAR.

www.arrakoutdoor.com

Tel: 0346-804 31

Projektet

Lördag den 31 mars samlades medlemmar i Svenska Collielubben för att registrera sig som röstberättigade på årsmötet. Totalt blev det 56 röstberättigade.

Collielubbens årsmöten inleds alltid med att den sittande ordföranden hälsar välkommen, vilket Meta också gjorde. Hon pratade lite om projekt Mentalt Sund Collie och tackade lokalområdena för att de är så aktiva och arrangerar så många olika aktiviteter. Därefter är det alltid dags för utdelning av priser.

Priskommittén består av Mia Pettersson och Elisabeth Landfors och de har för 2011 tagit emot otroligt många ansökningar. Prisbordet var som vanligt digert!

Följande priser delades ut:

- **Korningsplaketter** – 23 plaketter delades ut
- **Korningsdiplom** – uppfödare av 10 korade avkommor

Korningsdiplom till Kennel Dantos och Kennel Springmist's.

- **Tjänstehundsplakett** – TJH KORAD Dantos Lasalle
- **Championplaketter** – totalt delades 27 plaketter ut förde-

lade enligt följande; Viltspårchampion: 1, Svenska Utställningschampions: 11, Nordisk Champion: 6 samt C.I.B.: 9.

Komplett redovisning finns på Priser/Champion på SCK:s hemsida.

- **Vandringpriser**, följande delades ut:

Årets Allroundcollie med 4 sökande
 Kennel Steadlyns vandringpris till årets utställningscollie
 Långhår : 3 sökande
 Bästa brukscollie till minne av Elisabeth Persson, kennel Folias: 1 sökande
 Bästa lydnad/brukscollie (långhår) till minne av Zolo: 3 sökande

- **SCK:s Hederspriser** – som numera är 7 stycken då Rallylydnaden är med för första gången.

HP till Bästa Brukshund: 3 sökande
 HP till Bästa Appellhund: 3 sökande
 HP till Bästa Lydnadshund: 5 sökande
 HP till Bästa Rallylydnadshund: 10 sökande
 HP till Bästa Agilityhund: 1 sökande
 HP till Bästa Utställningshund långhår: 7 sökande
 HP till Bästa Utställningshund korthår: 5 sökande
 Vinnarna av VP och HP redovisas längre fram i tidningen.

Några av vinnarna av SCK:s HedersPriser.

- **Rolex Minne** – Kennel Seamist (se separat redovisning)
Detta pris sökes inte utan det är kullens MH-resultat som räknas.

- **Förtjänsttecken** – 2 stycken delades ut.

Efter den omfattande prisutdelningen kom vi till § 3 där Tomas Knuutila utsågs till mötesordförande med Bo Edoff som bisittare. Styrelsen hade utsett Maria Nyman till mötessekreterare och mötet valde Kristina Åhlfeldt och Lolo Hawkins till justerare.

Alla handlingar för Årsmötet ligger kvar på hemsidan tills det att protokollet blivit justerat. Alla handlingar blir då bilagor till årsmötet och du hittar dessa under Klubben och välja sedan Protokoll.

Efter genomgång av mål för 2012 och inriktning för 2013, budget för 2012 och 2013 så var det dags för valen.

Val av styrelse för 2012 ser ut så här:

Ordförande	Margaretha Carlsson
Vice ordförande	Jan Klerung
Sekreterare	Kirsten Wretstrand
Kassör	Stellan Tjernström
Ledamot/medlem	Jenny Jonsson
Ledamot/prot.sekr.	Caroline Kax
Ledamot	Elisabeth Bauer
Suppleant 1	Anne-Julie Lidström
Suppleant 2	Anita Braxenholm

Revisorerna och revisorssuppleanterna blev alla valda till ytterligare 1 år. (Anders Mähler och Britt Eliasson samt Cecilia Bjärsér och Britt-Marie Elbe).

Valberedning blev Helén Eliasson som sammankallande med ledamot på 2 år Monika Johansson och ledamot med 1 år kvar Marie-Louise Muhr.

Avslutningsvis justerades valen och mötet avslutades genom att ordförande Margaretha Carlsson tackade för deltagande vid årsmötet samt hälsade Bo Edoff välkommen som föreläsare om Friska Hundar.

Friska hundar - skitsnack...

Föredrag av Bo Edoff, refererat av Kirsten Wretstrand

Hunden och människan är i mångt och mycket rätt lika. Vår hälsa beror på många saker, bl.a. hur vi rör på oss, aktiverar oss, hur vi är socialt men även på vad vi äter. När vi talar om avel och hur vi gör våra urval så tittar vi på genotypen och inte på fenotypen. Fenotypen visar hur vi hanterar våra hundar, där kost och näring är viktigt samt att olika former av aktivitet påverkar också våra hundar. För fenotypen kan inte ärvas, eller? Tidigare sa man nej, men ny forskning visar annat.

Rasspecifika problem

Sjukdomsgenetik och bekämpning av dessa finns inom de flesta raser och de kallas då för hälsoprogram. Olika raser har olika problem och förekommande sjukdomar. Du kan idag hitta massor av litteratur om detta.

Ett vanligt mantra är "Du blir vad du äter" men idag kan man lägga till "Du blir vad din mamma äter".

Forskning på möss visar att den maten man ger mamman under dräktighet och digivning påverkar avkommorna. Man hade två grupper där en fick normal näring. Musungarna fick då vissa egenskaper som gulaktig päls, extrem aptit, övervikt, diabetes, cancer.

Den andra gruppen fick samma foder men berikat med

methionin, folsyra, vitamin B12 samt zink. Då fick musungarna brun päls, normal aptit, blev slanka och fick längre livslängd.

Detta kallas för **EPIGENETIK** dvs. hur arvs massa kan förändras.

Råd till valpköpare

Som uppfödare känner du din ras avseende storlek, hur mycket motion som krävs och hur de växer. Det viktiga att förmedla till sina valpköpare är att lära känna sin egen hund. Den skall aldrig vara överviktig och man måste anpassa mängden foder efter varje individ. Du måste kunna känna midjan på din hund hela tiden, annars är den för fet.

Ha även för vana att kolla din hunds avföring dagligen. Bo har haft hundar i över 50 år och fött upp ett flertal hundar. Han tittar på avföringen två gånger dagligen. Varför?

En god start i livet

Royal Canin

Tillväxt-
program

Medlem i vår Breeder Club?
royalcanin.se

► valp.royalcanin.se

► tikochvalp.royalcanin.se

Tillväxtprogram för tik och valpar

Royal Canins unika näringslösningar tillgodoser såväl tikens som valparnas specifika näringsbehov under de 5 viktiga livsstadier: dräktighet, födsel, digivning, avvänjning och tillväxt.

Finns för MINI, MEDIUM, MAXI och GIANT hundar.

ROYAL CANIN

”Gör du så ser du direkt om magen inte fungerar som den skall. Att tarmen fungerar som den skall är oerhört viktigt för din hunds hälsa.”

I tarmen sker nedbrytning och absorption av näringsämnen, här bevaras vatten och salter men tarmen är även viktig för ditt immunförsvar.

Hur skall då normal avföring från en hund se ut?

Man använder sig av en skala från 1-10 där 3,5-5 kan betecknas som normal. Normalt tillstånd är ”välformad, lämnar inga märken då den tas upp till välformad med lätt fuktad yta som kan lämna små märken då den tas upp.

Om hundens avföring blir mjukare så skall du vid nästa måltid minska mängden mat med 20-25 %.

Hårdare i magen kan hunden bli om den får mycket ben. I värsta fall kan den bli förstoppad. Matolja kan inte ges för att smörja tarmens innehåll för det tas upp. Blir hunden förstoppad så använd istället mikrolax. Paraffinolja tas däremot inte upp i matsmältningen (ges till hästar vid kolik).

Om hunden är åt det smalare hållet men inte tål mer foder – ge den då energitätare foder.

Det gäller alltså att vara observant på att magen fungerar som den skall på ens hund. Men kolla även hur pälskvaliteten är samt på hur fort klorna växer. Detta tillsammans ger en fingervisning om hur frisk din hund är.

En normal, sund och frisk hund kastar i sig maten. Människans matsmältning påbörjas redan vid tuggning då vår saliv innehåller enzymer för nedbrytning. Det gör inte hundens. De tuggar bara maten i lagom stora bitar, som går att svälja. Saliven är mer slemmig vilket gör att bitarna glider fint ner genom matstrupen.

Tikarna är oftare mest hungriga. En tik lär sina valpar att städa (rensa för allt ätbart). Detta kan dock utvecklas till ett beteende.

Vissa hundar äter allt möjligt när de är ute. Det är inte farligt (för det mesta), men kanske inte alltid önskvärt... Hunden är en as- och kadaverätare av naturen och har för att klara av detta en väldigt sur mage som tar kål på det mesta.

Fibrer, bakterier, Prebiotika och Probiotika

Idag diskuteras det mycket om fibrer. Det är viktigt att vi alla (hundar och människor) får i oss rätt mängd fibrer. Det finns två sorters fibrer – olösliga - ej jäsningsbara och lösliga - jäsningsbara. Dessa båda skall samverka och det skall finnas en balans mellan dem.

Bakterier bryter ner de jäsningsbara, lösliga fibrerna i tarmen och bildar gas, vilket inte alltid är så önskvärt.

Prebiotika – är istället en löslig fiber som de flesta foderföretag idag tillsätter för att garantera en bra matsmältning.

Finns även naturligt i följande råvaror; frukter och grönsaker, banan, kronärtskocka, tomat, sparris, karbborrot, sojaböna, bönor, ärtor, spannmål som vete, korn, havre och råg, honung, brunt socker...

Prebiotika kan användas för många olika tillstånd hos människor som vid t.ex. diabetes, inflammatoriska tarmsjukdomar, förstoppning och diarré. Anses även vara gynnsamt som ökat motstånd mot infektioner, minskad cancerrisk, förstärkt immunförsvar, bättre matsmältning.

Hur fungerar prebiotika?

Den ökar tillväxten av goda bakterier och då minskar tillväxten av de patogena bakterierna. Den minskar även gasbildning. Den producerar kortkedjiga fettsyror och är näring till tarmcellerna.

Probiotika fungerar istället genom att man ger levande bakterier som ett tillskott

Det finns ett 20-tal olika arter av probiotika:

- Lactobaciller och Bifidobaciller
- Yoghurt, kefir, filmjöl
- Ost
- Tillsatt i fruktdrinkar

Det finns många fördelar beskrivna med probiotika:

- Minskar risken för diarré
- Förbättrar matsmältningen
- Producerar B-vitaminer
- Motverkar svampinfektioner
- Minskar allergier
- Stimulerar immunsystemet

Probiotika skall tas tillsammans med en måltid, inte separat. Om man gör det kan 30-40 % av bakterierna överleva matsäckspassagen och göra nytta i tarmen.

Avslutningsvis...

”En god matsmältning ger ett bra upptag av näringsämnen. En tarm som fungerar har bra tarmtransporter vilket ger bra avföringskvalitet. Är allt som det ska så minskar risken för sjukdomar.”

Hederspriser 2012 Vandringspriser

Jag fick förfrågan från tidningsredaktionen om jag ville skriva om min och Sinus utbildning fram till certifierat patrullhundsekipage. Ja varför inte, kanske kan inspirera någon mer.

Allt började 2008 då jag fick ta bort min schäfertik Basic och jag skulle leta reda på en ny kompis, tänkte att jag skulle prova en ny ras, tittade på olika bruksraser och velade fram och tillbaka. Min man Tomas som träffat Marie Baaz och hennes collies sa till mig kolla på Maries hundar, så gjorde jag, och träffade några, de föll mig i smaken.

Nu började jakten på information, jag läste om collies, kollade de hemsidor som saluförde collies för bruks och tjänst. Någonstans missade jag något som alla andra tycktes veta, som inte har collie, för när jag berättade att jag skulle skaffa mig en långhårscollie efter fyra schäfrar, sa många ”du vet väl att de är jätterädda för olika underlag och de är skotträdda mm”. Så nu ska du satsa på agility och lydnad, nej sa jag, jag är sugen på bruket men ”det går inte, tänk på pälsen den kommer fastna i allt i skogen”!

Sinus föddes våren -09 på kennel Damaianus och våren 2010 började vi vår utbildning till försvarsmaktshund (numera patrullhund). Det var bl.a. min man Tomas som startade upp kursen och när inträdesprovet genomfördes, var det en ojävig person som testade in Sinus och Sinus fixade det.

Nu började träningen, ett par gånger i veckan tränade vi skogsarbetet på kvällarna och minst en av helgdagarna om inte hela helgen samtidigt som lydnaden skulle till. Lydnadsprovet gjordes i god tid innan resten av certprovet, det gick galant. Vi tränade och tränade, Sinus och jag gick från klarhet till klarhet, att patrullera var och är helt klart hans grej.

När det började närma sig certprov våren 2011 började Sinus bli konstigt flåsig, orolig och helkass i magen. Veterinär undersökte honom men hittade inget, jag frågade om det kunde vara någon fästingburen sjukdom, men ”näha det är det inte, de ger inte de här symtomen”. Sinus blev sämre och blev inlagd på djursjukhuset och då krävde jag – nu bad jag inte längre – att prover skulle tas på fästingsjukdomarna. Han kom hem, med ännu ett dietfoder... Veckan senare och tre dagar innan certprov fick vi reda på att det var anaplasma (tidigare elischia) han hade och medicinering påbörjades. Nu blev det vila för oss och hösten 2011 började vi om i en ny kurs. Sinus var i dålig fysisk kondition men hämtade upp sig och i december var vi helt klart på banan igen!

Återigen tränades det flera dagar i veckan. Två veckor innan certprovet skulle vi ha en generalrepetition med basträning och 1200 meter patrullering. Basträningen var inget bekymmer, patrulleringen gick bra, ljudet tog han utan några bekymmer, men medvinden (bläste knappt något) fick han bekymmer och den känslan vill man inte ha med sig till certprovet.

Så nu tränades det vind!

Till certprovsdagen, långfredag, (den var extremt lång) började det med ett hanteringsprov innan hundarna skulle sättas in i basen. Det var inga bekymmer för Sinus. Därefter till basen, tur att han skulle lämnas in där så han slapp en alltför nervös matte!

Jag hämtar ut honom från basen, när det var dags för att påbörja patrullering med spårupptag och 1500m spår. Han går ut och vindar in vad jag trodde var spåringången, jag går ner i låg ställning och markerar ut, aha tänkte jag då går spåret åt andra hållet. Han går en bit framåt och gör likadant ut i koppelts längd och vindar ut men nu vill han ut och sätter sedan ner nosen och börjar spåra, jag markerar ut spåret och väntar hela tiden på provledaren att den ska säga till mig ”vänd hunden, bakspår” men det händer inte utan hon säger till mig att lägga hunden, ligger där i ca 5min innan jag får lov att sela på sen bär det iväg i spåret.

I spåret ligger fyra apporter i ett 1500 m långt spår, det är en metall, ett tyg, en trä och en gummi. Vi tog oss runt spåret sakta, när vi kommer till slutet som ligger på mer än godkänt avstånd från patrullstigen inser jag när jag ser terrängen och känner vindens riktning det var ju detta han hade vindat in. Inte konstigt han vill ut och markera detta, för som sagt vi hade tränat vind!

På kvällen hämtas alla hundar ut från basen igen för en gemensam vandring ut till platsen där vi skulle bevaka. Hundarna och förarna sätts upp på rad med ca fem meter emellan och sen börjar bevakningen, man sitter i ca 60 min och ute i skogen rör sig två figuranter i omgångar emot oss och kommer som närmast 50 m.

Detta är nervpåfrestande för om alla andra hundar går ut och markerar och inte ens egen... Men i detta fallet i ösregnet var det ingen hund som gjorde någon supermarkering, Sinus gjorde två svaga som jag markerade ut men han hade inget större intresse, även om han var alert och fokuserad utåt. Sen promenerade vi hemåt till basen för att hundarna skulle sova där under natten.

Det blev en orolig sömn för mig, hade vi klarat dag ett, godkände dem ett ”invindat” spårupptag, var det ok med två svaga markeringar?

Vid 9.00 hämtade jag ut Sinus från basen, han verkade utvilad och pigg! Enligt baspersonalen hade de fått väcka honom för att få honom med, det är ju skönt så att han inte brände någon onödig energi när han ska vila ut sig.

Nu var det dags för patrullering. Vi startar patrulleringen, Sinus går iväg ut och börjar jobba direkt, efter ca trehundra

meter får han vind ut till vänster men han jobbar inte ut dem. Efter ytterligare en bit fram gör han en tydlig vindmarkering och håller kvar, jag markerar ut, får till svar efter en stund ”beröm hunden och patrullera vidare”, vi gör halter och försöker kolla in terrängen, efter vad som känns som en hel evighet kommer ljudet. Sinus går ut och gör en riktigt snygg ljudmarkering och håller kvar och strävar ut, han vänder upp mot mig flera gånger och försöker tala om ”men hallå, figgen är där ute, släpp ut mig så jag får leka”! Det får man ju inte... Får återigen, ”beröm hunden och patrullera vidare” och efter ett par hundra meter var den 1000 m långa patrullstigen slut. Jag var jättenöjd med min hunds insats och kände att jag även kunde var nöjd med mig själv, att jag gav honom utrymme att jobba självständigt.

Åter till basen, nu var det bara en lång väntan tills beskedet kom om vi hade klarat det eller ej. Och när vi fick beskedet att vi hade fixat det trots att han hade vindat in spårupptaget eller rättare sagt slutet, kändes det som en jätteseger.

Påskaftonen firades liggandes i soffan där matte och husse och de två andra fyrbenta var helt slut efter denna helg, men Sinus som vilat i basen, han tyckte vi skulle hitta på något och inte bara ligga där och vila!

Jag är så glad över min kamrat och att jag valde denna ras trots mångas tyckande, men många har ändrat sig när det lärt känna Sinus, han är en god representant för rasen.

Nu är det dags för oss att hänga på oss grönkläderna och börja verka i hemvärnet.

Patrullhunden Sinus med hundföraren Helena Ringbom-Samuelsson

SÖKTRÄNING À LA LEXUS

av Marie Edlund-Thunberg

När jag fick frågan

om jag kunde skriva lite om vår sökträning var första tanken hjälp hur ska jag klara av det. Men så tänkte jag att det är ju ett utmärkt tillfälle att summera det vi gjort tillsammans i sök-skogen. Så med hjälp av min träningsdagbok och träningskamraters goda minne ska jag nu försöka få ihop några rader om vår sökträning. Kom ihåg att detta är vår historia, precis som i alla annan hundträning finns det nästan lika många träningsmetoder i sök som det finns utövare, och all träning måste anpassas efter individen. Skulle något lukta lite skryt, så läs då skryt över vår underbara ras, Collie, en ras som med sin smidighet och snabbhet är mycket väl lämpad som sökhund. Anekdoterna är från vår träning, men skulle kunna vara från vilket annat ekipage som helst.

Jag har alltid gillat sök, men sök tar tid, och som mamma till två idrottande pojkar med matcher och cuper på helgerna har det inte funnits tid tidigare. Jag har fått nöja mig med att vara figurant och hjälpa till med arrangemangen på klubbens tävlingar i stället. Spår är ju så mycket lättare att träna när man får lite tid över som förälder. Men pojkarna blev äldre och självgående och samtidigt kom han då in i vårt liv; Lexus (KORAD Lp1 Brancirs Born Strong). Lexus visade tidigt på en upptäckaranda, självklart var han först att ta sig ur valplådan, först ut ur valprummet, och jag glömmer aldrig när valparna var ca 5 veckor. Jag hade lämnat dem i tvättstugan för att uträtta ett kort ärende, valparna sov så gott när jag åkte, men när jag kom hem så fattades det en svart hane. Letade under alla bänkar utan resultat och paniken steg innan jag fick syn på katt-luckan. Mycket riktigt, ute på altanen sov en liten svart valp så gott. Han var ju bara lite nyfiken på vad som fanns utanför.

Nåväl, liten blev större och jag blev mer och mer övertygad om att Lexus var ett sökämne. Jag tog kontakt med vår sökgrupp i Västerås BK, och frågade om jag fick komma med och

prova. – ”Visst får du det”, fick jag till svar, ”men en sökhund måste kunna lämna sin förare mer än 40 meter”. – ”Lämna sin förare?”, svarade jag, ”Problemet är snarare att få in honom inom 40 meter”. Nåväl, vi åkte till vårt allra första träningsstillfälle helt utan förutfattade meningar, men Lexus fattade direkt det här med att springa ut och leta personer och få godis för besväret. Sedan den dagen har vi tränat med detta härliga sökgång.

Det var mycket som var nytt för oss, och många olika idéer om hur man skulle börja träningen, pop-up, ljud och andra förslag. Tänkte till lite på vad som kändes bäst, och bestämde mig för att det måste vara bra att göra rätt från början, dvs att hunden

ska använda nosen och leta själv. Så vi började med vindövningar. Figuranten låg dold och jag tog hunden i koppel och gick sakta fram emot figgen. Så fort Lexus fick figgen i näsan gick jag tyst tillbaka till stigen och släppte sen hunden direkt, och naturligtvis fick han

jättemycket belöning när han kom fram till legen. Vi lade ner mycket energi på grunderna innan vi gick vidare, och det är jag tacksam för idag, för vi har aldrig haft några direkta problem i träningen, och trots att vi försökt provocera fram blindmarkeringar så har han hittills aldrig blindat.

Träningen gick framåt, och Lexus greppade snabbt att det här med att leta på försvunna personer i skogen är stenkul. Men det räcker ju inte med att bara hitta figgarna, det ska ju markeras

Att variera sin träning är jätteviktigt

också. Då körde alla i sökgruppen med rulle, så det var ju min tanke också. Tränade lite med lösrulle hemma, men när det var dags att sätta ihop det i skogen så bad min kära träningskamrat mig att tänka om. – ”Du har ju en så lättskallad hund”, sa hon (det är det nog många som kan intyga), ”ska du inte prova med skallmarkering?” Dumt att säga emot erfarenheten, så hon fick naturligtvis testa, och 25 minuter senare satt skallmarkeringarna. Som sagt, han är väldigt lättskallad och inte kostar det honom någon energi att skälla heller. Att stanna kvar ute hos figgen har heller aldrig varit något problem, så jag är djupt tacksam att jag lät mig övertalas.

Bra träningskamrater är A och O inom sökträningen. Sanningen är ju att det är figgarna som tränar min hund, och då är det viktigt att kunna lita på att de gör som jag vill och verkligen förstått mina instruktioner, samt att de snabbt kan finna andra lösningar om det inte går som planerat. Jag hade verkligen tur som kom med i ett så härligt och erfaret gäng. Med tanke på att sökträning tar flera timmar varje gång och att det blir 30-40 träningstillfällen på ett år så är det viktigt att man trivs ihop, både två- och fyrbenta. Vi brukar låta hundarna var med och valla, sen får de alltid vara med vid fiket efteråt, då blir det inte så lång tid att ligga i bilen, vilket annars är en nackdel med sökträningen. Fikat ja, denna så viktiga del av hundträningen. Då går vi alltid igenom dagens övningar hund för hund, och vad vi har för planer till nästa gång.

Ibland får man höra att det är så lätt att ”plocka 10:or” i söket, bara hunden hittar figgarna. Helt fel, det är mycket som ska stämma på tävling. Hunden får inte lämna delar av rutan oavsökt, markeringarna ska fungera, det får inte finnas något obehag hos figuranten, hunden får inte rasta sig i rutan och man ska ha en viss skogslydnad m.m. Glömmer aldrig när vi debuterade i appellen, Lexus skötte sig i mitt tycke utmärkt och tog de två figgarna direkt. Fick betyg 9,5 – 9,5 och i min nervositet frågade jag domarna – ”varför då”? Fick mörka blickar av min medföljande träningskamrat som dittills varit väldigt stolt över vår debut (domarna drog 0,5 poäng p.g.a. lite krångel från min sida).

Att variera sin träning är jätteviktigt. Träna på olika avstånd, både kort och långt, samt även högt och lågt. Att hitta en figurant som ligger i en svacka kan vara lite marigt för hunden i

början. Även om söktävlingarna går i skog så är det viktigt och framför allt väldigt roligt, speciellt för hundarna, att träna på andra ställen. Nu har vi haft förmånen att kunna träna på många roliga platser, t.ex. räddningstjänstens övningsområden, gamla lador och lagerlokaler, en betongfabrik samt en paintballbana placerad i en grusgrop men både skjul, gamla bilar och husvagnar att gömma figgar i.

Ett exempel på hur viktigt det är med varierad träning fick vi för några år sedan. Fick en förfrågan om vi kunde vara med som provhund vid en domarexamination. Provet skulle gå i elitklass och vi var just uppflyttade till lägre klass, men eftersom vi tränat i rutor på upp till 400 meter, så var jag lite kaxig och sa att det går nog bra. Vi var sex provhundar den dagen, och vi skulle gå ut sist. En efter en kom ut ur sko-

gen med bara två figuranter, och fast det bara var träning så blev jag ändå lite nervös när det blev vår tur. Första figgen tog han direkt i vänster hörn, figurant nr. 2 satt i en jaktkoja (riktigt hus med rejäl dörr) bara några meter från stigen. Lexus tog ett varv runt kojan, sen satte han igång att skälla. Jag tittrade lite frågande på examinatorerna och fick ett nickande till svar. Visst satt det en figge vid köksbordet i kojan, den som de andra ekipagen missat. Tredje figgen var inte heller något problem längst bort i rutan och vi fick betyg 9-9,5 av samtliga domaraspiranter och examinatorer.

Småler ännu för mig själv när jag tänker på kommentaren efteråt av en av examinatorerna; – ”Tur att collien kom”. Stort sagt av en gammal bruksräv som anser schäfern vara den enda brukshunden. Där ser man hur viktigt det är att träna på alla möjliga och omöjliga ställen. Bilbaksäten (akta lacken), husvagnsgarderober, förråd, lador m.m. Listan kan göras lång på roliga söklegor, det är bara fantasin som sätter gränser.

En annan rolig anekdot som hänt under åren var när vi tyckte vi hade hittat en perfekt lega, en c:a två meter hög sten som slutade med en spets längst upp och därbakom en tätt växande gran. Figuranten kröp in under granen och vår tanke var ju naturligtvis att hundarna skulle gå runt stenen för att hitta figgen. Så tänkte inte Lexus; med hjärtat i halsgropen såg jag hur han rusade upp på stenen som tog slut, tappade fotfästet och ramlade ner på huvudet på figuranten, och därefter började skälla. Efter den händelsen så vill mina träningskamrater att jag inte bara ska hålla med öronproppar utan även med hjälm.

Tyvärr har Lexus varit drabbad av både Borrelia och Erlichia, ihärdiga infektioner som inte velat ge sig i första taget. Detta har inneburit flera långa medicineringsperioder som förhindrat/påverkat vårt tävlade. När så äntligen de envisa infektionerna började släppa (orsakade av en enda fästing), hände det som drabbar alla idrottsmän för eller senare, skadan; Söndagen den 1 maj 2011 var vi ett stort gäng på nio personer som skulle träna sök. Det var sista träningen innan polisens provning av lämpliga hundar för eftersök av försvunna personer, så vi var lite extra taggade. Minns att det var en väldigt kall vårdag, och terrängen var allt annat än lätt. Berghällar med stup och dessutom beklädda med mycket hal mossor i början av rutan och slutet var rejält snårigt. Vi hade bland annat en figurant i ett älgstom uppe på en berghäll med stup bakom som låg på 70 meters djup. Har funderat lite efteråt, och det kan vara så att jag slarvade lite med stretchningen efteråt p.g.a. att vi var så många och måste skynda oss. Detta i kombination med kylan kan vara en bidragande orsak till vad som hände några dagar senare. Efterföljande onsdag gick vi på vår vanliga skogs promenad som vi gör varje dag. För en gångs skull var Lexus bakom mig och jag såg inte vad som hände, men hörde hur han skrek till och sen kom fram till mig på tre ben. Första tanken var en muskelsträckning, men det visade sig vara en rejäl bristning i höger biceps med efterföljande blödningar. Tack och lov är vi lyckligt lottade med att ha en fantastiskt rehabklinik på orten, i form av Stefan Rosén och hans medarbetare på Redog. När jag kom till Stefan första gången med en blockhalt hund så var jag helt övertygad om att karriären var över, men Stefan konstaterade snabbt problemet och lade upp en plan

☞ **Vägen till framgång är att gå bakåt**

med medicinering och träning. – ”Ni är tillbaka i träning till hösten”, sa Stefan och jag ska villigt erkänna att jag var mycket tveksam till vad han sa. Men vi körde igång med rehabträningen; tread-mill, klöjväska och benmanschetter varvat med behandlingar av underbara fysioterapeuter gjorde underverk. Efter sju månaders uppehåll från sökträningen stod vi då där vid söktrutan igen. Glädjen från Lexus när han förstod var som var på gång undgick ingen. Måste erkänna att det var mycket nervöst när jag skickade iväg honom på första skicket, tänk om skadan går upp. Lyckligtvis höll det och glädjen hos både hund och förare var enorm. Vi var tillbaka! Rehabträningen fortsätter vi med, men nu i förebyggande syfte.

Jag brukar säga att bästa vägen till framgång i sökträningen är att gå bakåt, och med det menar jag att variera träningen med att ”backa bandet” ibland, för att öka farten och glädjen hos hunden.

Med den rutinerade rullhunden kan man varva träningen med bara ”hittaövningar”, och som i vårt fall när vi har skallmarkering, så varvar jag tävlingsmarkeringar med att jag stannar på stigen och figuranten får leka in hunden till stigen, med stopp för markeringar på väg in. Detta gör att Lexus inte tystnar i skallet och lyssnar efter mig, utan behåller fokuset på figuranten med bibehållet skall.

Att träna på breda rutor är jättebra för att stämma av att hunden verkligen söker av hela det vallade området, och inte vänder på 35-40 meter, vi kör ofta på 70-80 meter. Sen varierar vi med att ibland ha en figurant nästan vid stigen, återigen denna viktiga variation. Tomskick brukar jag inte planera in i träningen så mycket, det kommer ofta automatiskt ändå.

Belöningsformer är något som ofta diskuteras, kamp eller godis? Jag säger ta det som verkligen är belöning för hunden. Ska hunden klara en elitruta med de tomskick som blir, så behöver motivationen vara på topp. Lexus har under åren utformat sin egen belöningsform, hos varje figge får han c:a en halv barnmatsburk med något gott i, såsom kory, köttbullar, ost m.m. (En period gräddade jag fläskpannkaka på morgonen till belöningen, men det fick jag sluta med eftersom figgarna blev alltför mätta). Hos sista figgen på varje trän-

ing behöver han bara skälla cirka tio skall, därefter får han en burk kattmat. Mums! När kattmaten är slut (går oftast i en tugga) ropar figuranten; - ”Vad heter hunden?”, varpå de som finns kvar på stigen vrålar LEEEXUS! Han kommer som ett skott till stigen där han får resterna av figgarnas godis och massor av beröm. När den ritualen är avslutad så kan vi kampa på väg tillbaka på stigen. Kattmaten är också jättebra att ha med på tävling, då får han åtminstone en invand ritual.

Även om man inte tänkt tävla så är söket en utmärkt aktivering, speciellt om man har en lite blyg hund. I vår grupp har vi en hund ”av annan bruksras” som var lite misstänksam mot främlingar i vissa situationer. När vi började sökträningen med henne fick figuranten sitta helt öppet och kasta godis c:a 5 meter ifrån sig för att hon skulle våga ta det. Tack vara enveten träning är denna hund nu en mycket duktig sökhund, och har heller inga direkta problem med främlingar i andra sammanhang.

Mycket viktigt att tänka på är uppvärmning, nedvarvning samt stretching, och det inte bara under den kalla perioden. Skaderisken finns när hunden ska springa i full fart i terrängen. En annan viktig sak är att alltid kontakta markägaren där ni tänkt träna, organiserad hundträning lyder inte självklart under allemansrätten. En blomma till jul och lite godis till påsk brukar vara uppskattat av markägarna och bidrar till goda relationer.

Kan till och med bli så bra som vi fick uppleva sista träningen före jul förra året. Efter fyra timmars vistelse i skogen i blötsnö så var det mycket trevligt att bli bjuden på jullunch av markägaren efter träningen, i en härligt varm smedja.

Ett annat tips är att om ni är några stycken från samma klubb som tränar, kontakta Studieförbundet. Här skiljer sig bestämmelserna från ort till ort, men i vårt fall så har vi ett litet bidrag till klubben för varje gång vi tränar sök. Jag hoppas att jag med dessa ord kunnat inspirera någon till att komma igång med sökträning. Vi har en fantastisk ras som är mycket väl lämpad att leta försvunna personer i skogen.

~~Returadress:
Svenska Collielubben
Margaretha Carlsson
Åsen 138
860 41 Liden~~

Öppet nästan jämt.

***västra* + DJURSJUKHUSET**

August Barks gata 8, Västra Frölunda Tel 031-45 07 00
www.vastradjursjukhuset.se Vardag 07.00–21.00 Helg 08.00–20.00